

voldsomme kritik af, at vi nu skulle ende med amerikanske tilstande, hvor virksomheder må betale dyre forsikringer for at kunne overleve på et marked med konstant risiko for mere eller mindre urimelige søgsmål fra mere eller mindre krænkede forbrugere. Regeringens balanceakt er så mundet ud i den såkaldte tilmeldingsmodel og med frameldingsmodellen som kun en undtagelse.

Jeg har bemærket mig, at det støder på kritik fra bl.a. Forbrugerrådet, men at også Forbrugerombudsmanden er skeptisk med hensyn til, at han skal være den eneste, der skal kunne føre en frameldingssag.

Jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal se på, om vi har fundet den rigtige balance, og ikke mindst synes jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal se på, om der ikke i virkeligheden er behov for en generel styrkelse af Forbrugerombudsmanden både med hensyn til det antal personer, han har til rådighed, og de midler, han har til rådighed. Hvis han skal kunne føre flere sager som led i gruppesøgsmål, skal han også rent ressourcemæssigt have mulighed for at gøre det.

Endelig noterer jeg mig også, at Forbrugerrådet er bekymret for den risiko, de som grupperepræsentant vil komme til at løbe med hensyn til sagsomkostninger og med hensyn til at tabe en sag. Jeg synes også, vi her skal se på, om der er nogle rimelige krav, som vi skal imødekomme.

Med de her ord ser jeg frem til en meget positiv udvalgsbehandling.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I SF hilser vi det her forslag om gruppesøgsmål meget velkommen. Det er virkelig et længe næret ønske fra forbrugerbevægelsen, patientforeninger og også SF. Vi har ventet på det, og nu er det kommet, og det kan vi kun hilse meget velkommen.

Når vi starter med sådan et forslag her, er det selvfølgelig klart, at vi ikke skal ende ovre i amerikanske tilstande, men som vi ser forslaget, er der heller ikke den store fare for det. Erstatningsreglerne mener jeg er en bom over for det. Så vi ser med fortrøstning på at gå i gang med det her. Det er et skridt i retning af at få ordnede forhold på et marked, hvor det, som det ser ud nu, faktisk kan betale sig at snyde med små beløb mange gange.

Diskussionen omkring den her model er selvfølgelig, at der er to måder at gøre det på: en tilmeldingsmodel og en frameldingsmodel.

Tilmeldingsmodellen ser jeg som uproblematisk, den er god nok, det kan være andre end en offentlig person, der står som grupperepræsentant, står for gruppesøgsmålet; der kan Forbrugerrådet f.eks. gå ind, som jeg læser det.

Frameldingsmodellen synes vi er lavet for restriktiv. Det kunne være et af de steder, hvor der faktisk kunne ske rigtig meget, fordi det er små beløb. For små beløb er vi enige i, at der er sat en økonomisk grænse, og grænsen på 2.000 kr. virker også fornuftig. Lad os starte med den og så se, hvordan landskabet udvikler sig.

For beløb under 2.000 kr. kan frameldingsmodellen altså komme ind som et redskab, og den vil vi godt have lidt mere åbning på. Vi vil sige, at det vil være fornuftigt ikke at skulle identificere alle, som indgår i søgsmålet, det må være fornuftigt at kunne give et overslag over, hvor mange mennesker det her rammer, og så give et skønsmæssigt antal.

Kl. 12.00

Med hensyn til om der er et økonomisk sikkerhedsnet, er der nogle bemærkninger, deriblandt fra Forbrugerrådet, om, at man kan komme i klemme specielt i forbindelse med frameldingsmodellen. Så vi bør overveje, om ikke vi kan lave et økonomisk sikkerhedsnet, eventuelt en fond eller lignende.

Med hensyn til hvem der kan stå for det i frameldingsmodellen, sådan som det er nu, står der, at det kun er en offentlig person, og det vil så i sidste ende blive Forbrugerombudsmanden. Der mener vi bestemt, at man også bør kunne tage en person uden for det offentlige med. Og vi tror ikke, der er den store fare i det.

Når vi så skal have det praktiseret, skal vi snakke meget om ressourcer, fordi det her er en opgradering af forbrugerområdet. Så der skal ekstra ressourcer til; vi skal ikke vente på at se, hvordan det går, vi skal gøre det nu, og det er nu, vi snakker finanslov. Der skal ekstra ressourcer til Forbrugerombudsmanden, og der skal ekstra ressourcer til Forbrugerrådet; de skal loves nu.

Det er – for at sige en sidste god ting – godt, at finansområdet er taget med, at det er lagt ind i forslaget.

Med de bemærkninger vil SF gå meget positivt ind i det her og altså hilse velkommen, at det er kommet på banen.